

Moja abeceda

- A - Atmosféra** - Vzdúch, do ktorého ľudia vypúšťajú škodlivé látky. Je to jedna zo základných podmienok života na Zemi. Ďakujem ti, atmosféra, že existuješ. Lutujem úbožňakov, ktorí ničia teba i seba.
- B - Botanika** - Náuka o rastlinách. Možno všetko vidím príliš čierne, možno je to tak. Tridsiata generácia mojich potomkov už rastliny poznať nebude.
- C - Citrusové plody** - Rastú v teplých oblastiach. Ľudia ich postrekujú už len preto, aby vydržali dlhú cestu z juhu na sever.
- D - Dym** - Všade vo svete sa k nebu týčia komíny chrliace dym. Štipľavé, zapáchajúce, čierne.
- E - Ekológia** - Veda zaoberajúca sa ochranou životného prostredia. Podporujem ekologickú myšlienku. Chcem pomôcť všetkým.
- F - Freóny** - Škodlivé látky. Spreje, ktoré ich obsahujú nadbytok by mohli mať označenie lebký so skríženými kosťami.
- L - Litosferické dosky** - Pretvárajú reliéf zeme. Som rada, že môžem behať.
- P - Prostredie** - Človek v ňom rastie, žije, vyvíja sa... Príroda sa nám za to odpláti. Rada sa prechádzam vo voľnej prírode. No keď vidím tú špinu, plechovky, prázdne konzervy, fľaše z olejov a rôzne iné znečistenie, je mi nanič.
- S - Stromy** - Sú potrebné pre život človeka. To nie je fér, aby každú minútu zmizla veľká časť mnohých pralesov.
- U - Ultrafialové lúče** - Sú škodlivé, zapríčiňujú mnohé choroby, najmä rakovinu kože. Prechádzajú cez ozónovú dieru, ktorú ľudia čoraz väčšími zväčšujú. Zase si ich zapríčiňujeme len my ľudia. Už ani okuliare s UVe filtrom, či krém nám nepomôžu. Niektorí ľudia o to nebdajú a doplatia na to.
- Z - Zem** - Jedna z deviatich planét v slnečnej sústave. Ničíme si ju. Chceme žiť v blahobyte. Rôzne motorové oleje, cigarety, autá. O niekoľko 10 - ročí to už nebude planéta, ale kikulik, ktorý ledva lieta v mohutnom vesmíre.

Jana Poláčková, VLB

OSEMŠMEROVKA V osemšmerovke vyhľadajte slová a doplňte ich do nasledujúcich viet. Slová v osemšmerovke sú zapísané v nominatíve jednotného, alebo množného čísla

- Všetko okolo nás, čo nás obklopuje je ...
- Teplu získavame hlavne zo ...
- Medzi nevyhnutné zložky života patrí vzduch, teplo, svetlo, ... a ...
- Jabĺoň a hruška sú ovocné ...
- Často zabíjame rôzne ... pre ich krásnu kožu.
- Orol, sokol a jastrab sú najzámejšie dravé ...
- Našími krásami sú tatranské národné ...
- Vrstva, ktorá nás chráni pred smrtonosným žiarením, sa nazýva ...
- ... pokrýva povrch živočíchov

Viera Šimařová, 8.B

P	S	P	A	R	K	C	H	V
Ô	R	R	A	N	Ň	Y	O	
D	S	Í	M	Ó	E	K	D	
A	Ť	P	R	Z	R	Á	A	
Í	R	Y	M	O	R	T	S	
S	L	N	K	O	D	A	O	
D	Z	V	I	E	R	A	U	

Tak čo? Páčia sa Vám práce vašich spolužiakov? Zoberte pero a skúste niečo napísať aj vy. Uvidíte, že to pôjde. Držíme vám palce.

Základná škola
v Hladovke

Z literárnej dielne

Naše očko

Školské noviny * Ročník 1 * Číslo 1 * Vyšlo 2.5.1995

Storočnica stromu - kalendárrium

- 1900** - som malinké semienko, ktoré nedočkavo pije dažďové kvapky. Chcem vyrásť do ozrutnej výšky! Potom sa nebudem báť tej čierňavy vôkol mňa. Je plná hmýriacich sa organizmov. Aha, podzemná električka - dážďovka!
- 1910** - Ako len pomaly rastiem! A tak sa snažím... Nevládzem odolávať jesenným šialencom ani zimnej perine. Keby už bola jar!
- 1920** - Skamarátil som sa s lieskou Jasnou a dubom Hugom. Život je krásny, keď máte niekoho blízkeho. Hrávame spolu hádzanú i basketbal. A niekedy večer, keď je veľmi ticho, sa držíme za ruky...
- 1930** - Splňa sa môj sen. Som už najvyšší v okolí. A najmocnejší, hoci niekedy keď sa pochytilme s Hugom, mám čo robiť.
- 1940** - Ra - ta - ta - ta! Buch! Báč! Výstrely. Dupoty. Nárek. Vojna trvá už takmer rok. Vôkol je hrozná spúšť. V kmeni mám podnájomníkov - ryšavá rodinka veveňčiek. Pod konármi sa túlia drobní štebotavci. Už dávno ale neštebotali.
- 1950** - Konečne pokoj, kľud, pohoda. Akú mám bielu perinu! Vpravo odo mňa stojí čudo s hrcom na hlave a metlou v ruke. Včera tu boli deti a veľa sme sa nasmiali. Som šťastný, lebo som zdravý a mám veľa priateľov.
- 1960** - Pri nízkom tlaku sa mi, najmä zána, ťažšie dýcha. Z vrcholca dovidím na kadere hustých vlasov novej továrne. Hm, vraj je veľmi dôležitá. A prosperujúca.
- 1970** - Asi starnem. Dýcham zle. A k tomu som len o vlások unikal smrti. Blesk rozčesol oblohu tak nečakane, že som ani nestihol skloniť hlavu. Trochu mi ohorel vrchol.
- 1980** - Jedného letného rána sa ku mne blížil človek so sekerou. Vycítil som jeho úmysel. Prosim o milosť. Je vyslyšaná. Odchádza, ale odteraz sa budem báť nových návštevníkov.
- 1990** - Trpím, trápim sa, ale ešte žijem. Srdce mi krváca. Vyzerám odpudzujúco. Mám riedučké ihličie a dorážanú kožu. Priatelia ma už opustili. Okolo mňa je smotisko. Ľudia, pomôžte!

Zem plače

Ozónová diera pozerá z neba; že na Zemi poriadok urobiť treba.

Načo vône, farby, lúky, stážujú sa oblaky i vtáky.

Kričia hlavne na ženy: -Netreba vám parfémny!-

A my vieme, že aj muži majú radi voňu ruži.

Všetci sme si na vine, nemyslíme na iné.

Neporiadok nám Zem ničí, nečut', jak od bófu kričí.

Preto, ľudia, neváhajme do práce sa rýchlo daťme.

K tomu veľa netreba, začni každý od seba!

Šprláková Martinka, 6.A

- 2000** - Je Deň Zeme - deň prírody, slnka, víťazstva rozumu. Ale ja už zomieram. M. Božeková, I. Ťapajová, L. Havrilová, M. Sivoňová, 8.A

Môj recept

Zasadíme semiačka fazule. Zalejeme 10l vody s prímiesou Arielu, Colonu a Viziru - na veľkosť 3 x 2 m. Kvalitnú humusovú pôdu pripravíme z dobre vykvasenej zdochnutej mačky, voňaveho intim spreju Impulz a 4l motorovej nafty. Semiačka ňou prikryjeme a potom už čakáme, čo z toho vyrastie.

Na jeseň plody zozbierame a pripravíme si z nich výbornú fazuľovú polievku z voňou fabrického komína, alebo ich usušíme - chutia ako pokazený Čierny princ. Dobrú chuť vám praje

Lenka Kul'kovská 6.B

Hory, lesy, dobre vám je?

Úvaha

Stromy a kry, rastlinstvo, živočíšstvo. Naše bohatstvo. Dar od Matky prírody. Staráme sa o ne: po víchrici, po kalamitách, po boji so škodcami i počas neho, udržujeme zverinu, aby sa nepremnožila... Ale i ničíme, rúbeme, tneme a zmenšujeme drevnaté srdce Slovenska. Prečo? Vari nás zabíja? Skôr naopak, my ľudia - koruna tvorstva, my - páni nad faunou a flórou, my zabráňujeme lesu, aby prekrvil naše pľúca, aby sme žili. On vždy otvára zelenú náruč a pozýva nás stráviť stotinku večnosti v príjemnom prostredí. V jeho útrobach sa každý mení. I ten najunáhlejší, najnovšímavejší človek zohne chrbát pred liečivou bylinkou, vychutnáva sladkasté maliny, čučoriedky, drobučké jahôdky, aj hubovú praženicu. Ako vidieť, ponuka hôr je lákavá.

Miliónom z nás navrátil zlomené zdravie, sebadôveru, odhodlanosť, utišil bolesť, žiaľ, zármutok. Avšak nepočujeme jeho bolesť a plač. Zatvárame oči, odvraciamy hlavu. Nábytku, na ktorom pracovali špičkoví dizajnéri, dávame prednosť pred jedinečnou mozaikou dreva. Dokedy budeme vôkol seba zhromažďovať hmotné veci? Spoznáme niekedy aj duchovnú krásu? Sú našim snom budovy z ľahkých kozmických materiálov a železobetónu?

Nechávame starosti na pionierikov, "zelených". Skúšajú podobotky, slovom. Skúšajú i násilím. Bezúspešne. Až príliš dôverujeme sami sebe. Vyberáme si správnu cestu. Neobanujeme? Zatiaľ sme, existujeme. Rodíme sa, zomierame. Zabíjame. Seba, Zem. Dychtíme po pomste. Škoda, že aj iní nemôžu "konať".

Lucia Poláčeková, VIII B

Len nie smeti

Rozprávka

Kde bolo tam bolo, za siedmimi galaxiami žila stará Jaga Max 4193 so svojim kocúrom Izidorom. Jej zábavou bolo škodiť prostrediu a zveri.

Jedného dňa Max 4193 hovorí kocúrovi: "Hej, ty prašivec, zdvihni ten svoj tučný zadok, pohni sa naštartovať stíhačku a vysyp do nej 240 ton chemikálií!" Večer nasadla do stíhačky s kocúrom a rýchlosťou svetla sa vydala na odľahlú cestu na planétu Zem. Došla tam za 4131 rokov. No beda, na ulici v San Franciscu hľadkovalo superspeciálne auto proti smetiam. "To je najhoršie, čo sa mi mohlo stať", povedala Max 4193 svojmu kocúrovi. Nemohla nič robiť, musela sa vrátiť domov. Keď načerpala sily, premyslela si lepší plán. Znova sa vrátila, ale smola! V uliciach San Franciscu nebolo jedno auto, ale dve. Neostávalo nič iné, iba sa znova vrátiť domov. Doma však dlho nevydržala. Vydala sa zas na dlhú cestu. V San Franciscu baba Jaga vykrikla: "Hurá, máme šťastie, posledné auto práve odišlo." Keď sa presvedčila, že jej nič nehrozí, vysypala na ulicu smeti. No nečakane došlo aj palivo v stíhačke. Musela vyjsť na ulicu. "Aú, dofrasa, kto položil tú plechovicu sem? Nemôžem z nej vybrať nohu a tečie mi krv!" Vtom vyšiel z obchodu smetiari. "Čo sa vám stalo, pani?", opýtal sa slušne. "Veď vidíte, čo ako chcem nohu vytiahnuť, nejde to. Prosím, pomôžte mi," prosila baba Jaga. "No", zamyslel sa smetiari. "Čo keby ste to tu trochu upratali? Ak nie, premňa-zamňa, trčte tu aj do konca sveta". "Tak dobre", prisvedčila Jaga. Pomocou jedného kúzla urobila, že všetky smeti na zemi zmizli. "Hm, nie je to zlá robota", povedala. Napokon jej smetiari pomohol dostať sa von. A na svojej planéte založila čistiarisku skupinu - Pomáhaj, ktorá hneď upratla všade, kde sa objavila čo len jedna smet'.

Marián Hutlas, Karol Šikyňa, 6.A

Ako včely potrestali dvoch vagabundov

Rozprávka

Raz ráno prišli na lúku Kazimír a Kleofáš, aby si urobili piknik. Okolo nich preletela včielka Maja. Chcela sa okúpať v rannej rose, ale tí dvaja jej prisadli kúpeľníu. "Človek sa tu ani okúpať nemôže!" zašomre Maja a chcela odletieť, keď ju čosi udrelo. Až sa prebrala, počula smiech: "Máš dobrú mušku, Kamzik." Pobúrená Maja odletela do úľa po vedierka, aby do nich na lúke nazbierala peľ. Príde tam a čo nevidí? Kleofáš a Kazimír trhajú kvety a hádžu ich do ohňa. "Čo je veľa, to je veľa!" pomyslí si Maja a odletí do úľa za kráľovnú. "Pani moja, na lúke sú dvaja vagabundi a trhajú kvetiny!" žaluje Maja. "Čo?" zareve kráľovná. "Ako si to mohla dopustiť? Choď povedať môjmu manželovi, aby dal zastaviť armádu a odohnal ich!" O chvíľu z úľa vyleteli dva oddiely včelej armády. Zo začiatku sa obidvaja bránili, ale keď videli, že proti presile nezmôžu nič, začali utekať.

No aj tak si museli ešte týždeň vyberať žhadlá. No už nikdy nerobili piagu v lese.

Peter Karas, 6.B

SPRAY RIA DEO

Rozhodlo sa Ria deo, že si kúpi rádio.

Po čase sa pokazilo, do koša ho vyhodilo.

Ten kôš prišiel na smetisko, známe miestne plastovisko.

Rok, dva prešli ako voda, na smetisku ležia oba.

A matka Zem horko vzdychá: - Hlávku moju freón pichá!

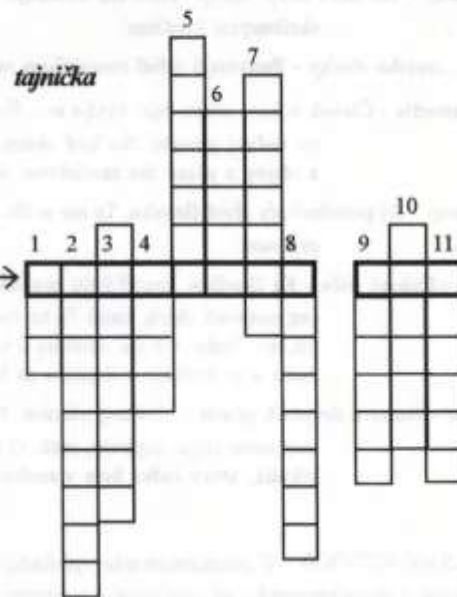
Tu zas traktor letí k vode - vysypáva smeti nové.

Smutne vzdychá potôčik: - Ech, už je tomu rôčik,

čo tu rybky neplávajú, hore bruchom vylihujú!

A to všetko naša vina, všade vôkol samá špina.

Bušová Mirka,
Škvareková Danka,
Šikyňová Julka, 6.A

- tajnička
1. Naša planéta
  2. Plynný obal Zeme
  3. Ľudia, ktorí chránia prírodu
  4. Základná surovina na výrobu pohonných látok
  5. Diera v ozónovej vrstve
  6. Jedno z ročných období
  7. 22. apríl je ... (aký je deň?)
  8. Životné prostredie
  9. Farba trávy
  10. Nástroj na rúbanie dreva
  11. Nočné nebeské teleso

Jana Drahulová 8.B